

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Interrogatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Transitiones.

Verrina 3. n. 15. Cogao scite aliud hominis
in re vetere, &c.

Ibidem, n. 12; Superbia verò qua fuerit,
quis ignorat, &c.
pro Rosc. Amer. 66. Quapropter vos oro,
&c.

Pro Marcell. n. 21. Nunc verò venio ad gra-
uissimam, &c.

Verrina 3. n. 42. Nolite quæsto; Iudices
breuitate orationis, &c.

Verrina 3. n. 10; Verum ad illam iam venia-
mus, &c.

Verrina 4. n. 34. Quantam potestatem ha-
buerit, videtis, quas res, &c.

Verrina 3. n. 16. Superiori omni oratione
perattentos vestros animos habuimus, &c.

De Demosthenica figurarum tractatione.

CAPUT XXVI.

DEmosthenes in tractatione figurarum sen-
tentia, grauis est, & varius: non habet illud
quidem genus molle, & declamatorum,
quod otiosis auribus ad blandiatur: sed totus
ferme est in παντες, in quo certe vim haber-
prope incredibilem, quod hoc ē multis pauca
fatis indicabunt.

INTERROGATIO.

Quis usus interrogationis apud Demosthenem.

Sepè rititur hac figura, dum ruit aliquid insinuare mentibus: & interrogat se, & suf-
pendit animo deinde responderet.

Oυχὶ οὐλόει τοῖν γύθμοι. διὰ τοῦτο μοι
δοκεῖ πάντα σα αὐτέπει τοις ὑπέρ τε
τῷρ, ἐκείνοις μὲν χειροφίλοις μιασταῖς, ἵμιοι
δι' εὐχὴν καλῶς πεπρόχθαι. Οὐ μὲν γάρ διφ-
τέοντας ὑπέρ τὸν δῆμον πεποικετήσαντο, το-
σσον θαυμασότερος παρά πᾶσι: νομίζονται
ὑπεράγματι, τοσσοτε πλέονα μερχόνται δηλόκα-
τε. Ταῦτα μὲν οὖν παρατελέσθαι.

Non confutrum esse existimo: « quamo-
brem? quia quicquid ea de re dixeris, id ut
ei aliquid afferre laudis, sic à nobis non pra-
clarè administratum: esse videatur, quo enim
is plura supra dignitatem suam geslit, eo admiri-
bilior apud omnes habetur. Vos quanto de-
terioris, quam decuerat, vi rebus elitis; tanto
maiorem agnominiam suscepistis. Hæc igitur
omittam.

SYNATHROIS MVS.

Animaduerte hic orationis vibratam celeritatem.

Philipum dices, quasi torrentem effusum rapi, & Gracia urbes inuoluere
mira veleitate.

Hρ' ἀγε λογίσται οὐς ὅμοις, ἡ ἄνθρω-
ποιας γέγονεν, ἀνθεντὸν γέγονεν τὸν τοιούτον
χρήσιμον φίλον τὸν ποτίστον Αμφίπολιν λα-
βεῖν, μέσταντα πύδναν, πάλιν πυτίδωμαν,
μιθόγιον αἴδην, Εἰτα θιμαλιαν, ιπίσην. οὐτο-

NVMQVIS vestrum cogitat, Athenies-
ses, & spectat, quemadmodum magnus
euaserit, infirmus cum esset initio Philip-
pus? Primum Amphipoli capta, postea Py-
dyna, mox Potidaea, denique Methone, postre-
mò Thessaliam inuasit. Demum, quum Phe-
ras, Pagasas, Magnesiam, omnia suo arbitrio

600